Canon de rugăciune către Sfântul cuvios Petru atonitul

(s.v. 12 iunie / s.n. 25 iunie)

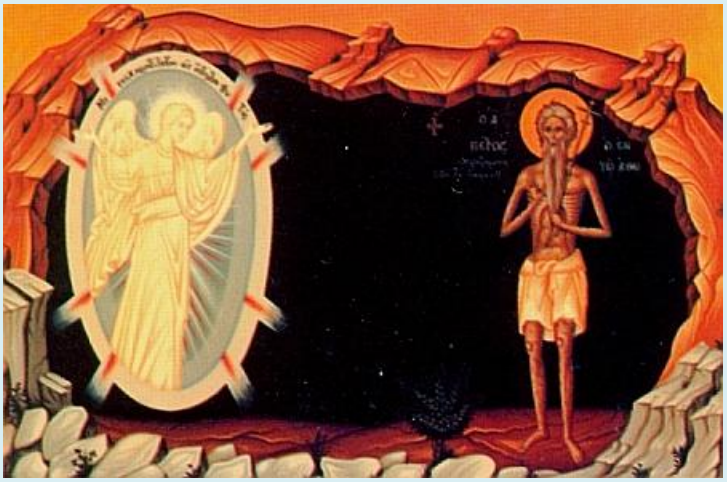

Sfinţii cuvioşi Onufrie cel mare şi Petru athonitul (s.v. 12 iunie / s.n. 25 iunie):

https://www.academia.edu/43333210/Sfin%C5%A3ii_cuvio%C5%9Fi_Onufrie_cel_mare_%C5%9Fi_Petru_Atonitul_12_iunie_

https://archive.org/details/sf.-onufrie-si-petru

https://www.slideshare.net/slideshow/sf-onufrie-si-petru/249650041

***

Materiale despre Sfinţii cuvioşi Onufrie cel mare şi Petru athonitul:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-cuv-Onufrie-%C5%9Fi-Petru-Atonitul-(12-iun)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Onufrie+cel+mare+%C5%9Fi+Petru+athonitul+

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Onufrie

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Petru+athonitul

&&&

Troparul Sfântului cuvios Petru atonitul, glasul al 4-lea: Dumnezeul părinţilor noştri, care faci pururea cu noi după blândeţile Tale, nu îndepărta mila Ta de la noi; ci pentru rugăciunile lor, în pace îndreptează viaţa noastră.

Cântarea 1, glasul al 2-lea

Irmos: Veniţi popoare să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, celui ce a despărţit marea şi a trecut pe poporul, pe care l-a slobozit din robia egiptenilor, că S-a proslăvit.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Petru, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Alt nou Petru, Biserica astăzi ne pune nouă înainte, strălucind cugetele noastre cu dumnezeiască pomenirea ta, părinte prea fericite.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Petru, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

De stricăciunea patimilor curăţindu-ţi ochii minţii, cuvioase, lămurit ai văzut neasemănata frumuseţe a împăratului Hristos, cel ce te-a mărit pe tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Strălucind întru tine, prea fericite, neînserarea Dumnezeirii celei în Trei Sori, te-a făcut lumină şi încăpere curată a dumnezeiştilor daruri, părinte de Dumnezeu înţelepţite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cel ce pentru noi din tine, Fecioară, S-a îmbrăcat cu omenirea prin covârşirea bunătăţii, a prea slăvit cetele cuvioşilor, cele ce L-au iubit pe EL.

Cântarea a 3-a

Irmos: Întăreşte-ne pe noi...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Petru, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Omorându-ţi pe pământ mădularele, cuvioase, prin îndumnezeitele cugetări ţi-ai înviețuit sufletul tău şi ai câştigat viaţa veşnică şi strălucirea.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Petru, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca cel ce bine ai vieţuit, te-ai împreunat, prea fericite, cu cetele cele de sus petrecând în linişte şi în dumnezeiasca frumuseţe strălucind.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

În munţi, înţelepte, ascunzându-te, te-ai depărtat de adunarea cu oamenii şi toată mintea ţi-ai într-aripat spre cereştile frumuseţi, veselindu-te.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cunoscându-te pe tine, Fecioară, palat vesel al Fiinţei celei de negrăit, după datorie te mărim, cei ce ne-am mântuit prin naşterea ta, prea curată.

Irmosul: Întăreşte-ne pe noi întru Tine, Doamne, cel ce prin lemn ai omorât păcatul şi frica Ta o sădeşte în inimile noastre, ale celor ce Te lăudăm pe Tine.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne, auzul rânduielii Tale şi Te-am prea slăvit pe Tine, Unule, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Petru, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

În munţi şi în peşteri, înţelepte, petrecând şi dumnezeieşti suişuri în inimă punând, toate izbucnirile patimilor le-ai uscat cu dumnezeiescul har.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Petru, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

De arcurile demonilor şi de săgeţi şi de curse cu desăvârşire ai scăpat, fiind acoperit cu pavăza credinţei, cuvioase şi cu frica Domnului fiind păzit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Văzând zdrobit sub picioarele tale pe vicleanul şi vrednicul de râs balaur, pe cel ce cu cruzime se îngâmfa, părinte Petre, prea fericite, slavă Domnului înălţăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Născându-Se Domnul dintru tine, Doamnă cu totul fără prihană, a mântuit lumea de stăpania vrăjmaşului şi a mărit pe toţi cuvioşii, ca pe cei ce L-au iubit pe El.

Cântarea a 5-a

Irmos: Dătătorule de lumină şi Făcătorul veacurilor Domnul, întru lumina poruncilor Tale povăţuieşte-ne pe noi, că afară de Tine pe alt Dumnezeu nu ştim.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Petru, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Suindu-te în muntele cinstitelor porunci ca Moise, cuvioase, lămurit ai văzut pe Dumnezeu, pe cât ţi-a fost în putinţă şi luminându-ţi-se toate simţirile sufletului, te-ai mărit foarte.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Petru, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înfrumuseţându-te pururea, înţelepte, prin dumnezeieştile plecări, de toată patima ai rămas neîmpărtăşit, părinte şi prin cuvioşie te-ai îmbrăcat cu nepătimirea ca şi cu o porfiră.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ascunse fiind moaştele tale, înţelepte, mai mulţi ani, s-au arătat spre luminarea noastră, izvorându-ne râuri de vindecări şi mirurile harului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe tine, frumuseţea lui Iacov, cu prea sfinţite glasuri te cântăm, căci ai născut în lume trupeşte Lumina cea din Lumină, care luminează adunarea cuvioşilor.

Cântarea a 6-a

Irmos: Din adâncul greşelilor...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Petru, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Întărit fiind cu puterea Duhului, toată puterea vrăjmaşului o ai smerit şi biruitor făcându-te, la Hristos purtător de cunună ai alergat.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Petru, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Următor ai fost, cuvioase, verhovnicului Petru, pietrei credinţei, al cărui şi nume ai purtat şi cu credinţa îmbelşugat te-ai îmbogăţit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu dumnezeiască nevoinţă te-ai nevoit, părinte şi credinţa cu cuvioşie ai păzit. Şi dar ţi se păstrează ţie cununa bunei lucrări.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Dumnezeu în pântecele tău S-a sălăşluit şi toată fiinţa omenească o a îndumnezeit şi mulţimea cuvioşilor cu sfinţenie la Sine o a tras, Preacurată.

Irmosul: De adâncul greşelilor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat: din stricăciune, Dumnezeule, scoate-mă.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare.

Depărtându-te pe sine de însoţirea cu oamenii, ai locuit în crăpăturile pietrelor şi în peşteri, pentru dorul cel după Dumnezeu şi pentru dragostea Domnului tău, părinte Petre, de la care ai câştigat cunună. Roagă-te neîncetat să ne mântuim noi.

Condac, glasul al 8-lea:

Podobie: Credinţa lui Hristos...

Lumină înţelegătoare şi cerească înlăuntrul în inima ta primind, vas prea luminat te-ai arătat nestricatei Treimi şi har de tămăduiri ai primit, strigând: Aliluia.

Cântarea a 7-a

Irmos: Chipul cel de aur în câmpul Deira fiind cinstit, cei trei tineri au defăimat porunca cea fără de Dumnezeu şi fiind aruncaţi în mijlocul focului, răcorindu-se au cântat: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Petru, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu cuget întărit ridicând pe umeri crucea, părinte, ai urmat Celui Răstignit, ca un monah prea sfinţit, arzând patimile ca pe o materie şi strigând, prea fericite: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Petru, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dumnezeiescul Cuvânt te-a descoperit pe tine, cel ce erai de mulţi ani ascuns ca pe o tainică comoară, Petre, cuvioase, spre luminată primire de către toţi cei ce au în ascuns întinăciuni de păcate, cuvioase şi care învederat s-au îmbogăţit câştigându-te pe tine mijlocitor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Prin unirea cu Hristos te-ai arătat tămâie bine mirositoare a bunătăţilor. Şi din cinstitele tale moaşte izvorăşti mir cu prea bun miros, mişcând spre minune pe cei ce le văd, părinte cuvioase, căci în trup ai vieţuit viaţă îngerească.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Prea frumosul Cuvânt, aflându-te pe tine frumoasă şi bună între femei, Preasfântă, S-a sălăşluit în prea sfânt pântecele tău, sfinţind pe toate cetele cuvioşilor, care strigă: Binecuvântată eşti Ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Dumnezeu, carele S-a pogorât...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Petru, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

De fericirea cea dumnezeiască te-ai învrednicit cu adevărat, Petre de Dumnezeu cugetătorule, sărăcind de bunăvoie şi petrecând cu tânguire, înţelepte şi blând făcându-te, moşteneşti pământul celor blânzi.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Petru, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Privighetor cuget având, ai adormit năvălirile patimilor şi dormitând acum somnul cel datornic împreună cu toţi drepţii, prea fericite, te-ai arătat neadormit mijlocitor pentru cei ce te cinstesc pe tine.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Petru, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Luptându-te cu gerul şi cu arsura, înţelepte, lămurit ai pierdut îngheţul demonilor cu căldura Duhului şi patimile trupeşti le-ai omorât, strălucind cu lumina nepătimirii.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

În muntele Atosului locuind, Petre de Dumnezeu cugetătorule, precum oarecând în muntele Carmelului Ilie Tezviteanul în linişte pe Dumnezeu căutându-L, vrednicule de laudă, te-ai învrednicit şi de vederea Lui pe cât a fost cu putinţă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Având cuget trândav şi suflet îngreuiat de îndulcirile vieţii, la tine năzuiesc, Născătoare de Dumnezeu, curată, strigând ţie: ridică-mă, izbăveşte-mă pe mine cel deznădăjduit şi osândit.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe Dumnezeu, care S-a pogorât în cuptorul cel cu foc la tinerii evreieşti, şi văpaia întru răcoreală o a prefăcut, ca pe Domnul lăudaţi-L lucrurile, şi Îl prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Dumnezeu, Cuvântul cel...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Petru, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Hristos Dumnezeu îmbrăcându-te pe tine cu putere şi cu tărie, te-a împuternicit ca să biruieşti meşteşugirile demonilor, prea fericite, ca cel ce L-ai iubit pe El din toată inima şi din tot sufletul. Pentru aceasta cu credinţă şi cu dragoste te fericim.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Petru, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătatu-te-ai în casa Domnului ca un măslin, de Dumnezeu cugetătorule, cu untdelemnul ostenelilor tale veselind feţele noastre, ale celor ce săvârşim această mărită şi dumnezeiască prăznuire a ta, frumuseţea monahilor, vârful cuvioşilor.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Petru, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Moaştele tale, pururea pomenite Petre, izvorăsc cu strălucire bine înmiresmând pe cei credincioşi, căci, te-ai arătat bună mireasmă simţită lui Dumnezeu şi în viaţă şi după moarte. Pentru aceasta după vrednicie te fericim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Vas sfinţit al Domnului Dumnezeului nostru, vorbitorule împreună cu mucenicii, cu apostolii, cu proorocii şi cu îngerii, roagă-te pentru toţi cei ce cu credinţă te cinstim pe pământ, ca toţi să aflăm iertare de greşeli.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fie-ţi milă, Doamne, de mine, fie-ţi milă când vei vrea să mă judeci şi să nu mă osândeşti la foc, nici cu mânia Ta să mă mustri pe mine, Te roagă pe Tine Hristoase, Fecioara, care Te-a purtat în pântece, adunarea apostolilor şi a cuvioşilor.

Irmos: Pe Dumnezeu, Cuvântul cel din Dumnezeu, care cu negrăită înţelepciune a venit să înnoiască pe Adam cel căzut rău prin mâncare în stricăciune, din Sfânta Fecioară în chip de negrăit Întrupându-Se pentru noi credincioşii, cu un gând întru laude Îl slăvim.

Sedealna, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Prin omorârea trupului ai îngropat toată tulburarea patimilor, sfinţite Petre şi viaţă fără de sfârşit după moarte ai luat. Pentru aceasta astăzi, Biserica lui Hristos prăznuieşte vrednică de laudă pomenirea ta, cel ce eşti podoaba cuvioşilor.

Iar de va fi Post:

Sedealna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Povăţuieşte-ne la calea pocăinţei pe noi cei ce ne abatem pururea la calea răutăţilor şi mâniem pe Preabunul Dumnezeu, ceea ce eşti neispitită de nuntă, binecuvântată Marie, scăparea oamenilor celor deznădăjduiţi, locaşul lui Dumnezeu.

Sedealna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Văzându-Te, Hristoase, Maica Ta cea prea curată, mort pe Cruce întins, striga: Fiul meu, cel ce eşti împreună fără de început cu Tatăl şi cu Duhul, ce este această de negrăit a Ta rânduială, prin care ai mântuit înţeleaptă zidire a mâinilor Tale celor prea curate.

Sinaxar

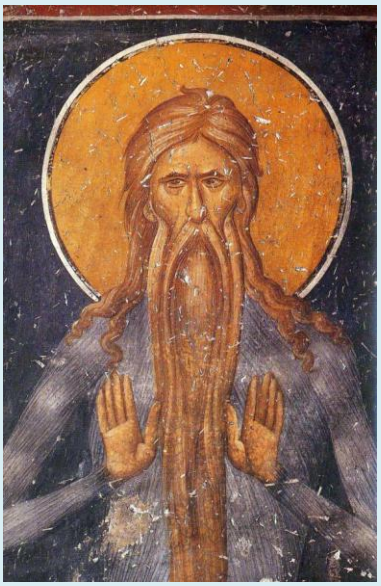

În această lună, în ziua a doisprezecea, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Petru, cel ce în Sfântul munte al Atonului s-a pustnicit.

Stih: Şi ţie Petre dreapta Hristos întinzând ţi-a dat,
Ca celui ce din marea vieţii gol ai scăpat.

Acest fericit se afla cinstit cu lumească vrednicie a şcolarilor, şi luptându-se în război cu agarenii fu biruit. De care prinzându-se viu a fost pus la temniţa cea din Samara ferecat fiind cu grele lanţuri şi cu cătuşe. Iar de acolo peste nădejde scăpând prin mijlocirea Sfântului Nicolae făcătorul de minuni, tot prin a lui povăţuire s-a dus la Roma, unde îmbrăcat fiind cu schima îngerească, de către Papa cel de atunci, se rugă lui Dumnezeu cu dinadinsul, ca să fie povăţuit la oarecare loc liniştit, spre a petrece acolo rămăşiţa vieţii sale cu liniştea cea desăvârşită, precum aceasta se şi făgăduise Domnului.

Deci într-una din nopţi, vede fericitul pe prea curata Născătoare de Dumnezeu şi pe dumnezeiescul Nicolae, urmându-i ei, şi adeseori rugându-o şi zicând: Unde porunceşti, Stăpână, ca să-şi petreacă robul tău Petru rămăşiţa vieţii, precum s-a făgăduit?

Deci Apărătoarea lumii a răspuns: În muntele Athonului îmi este plăcere ca să rămână el. Căci pe acesta l-am ales spre moştenirea mea, şi pe cei ce scapă la el îi voi ocroti.

Deci deşteptându-se cuviosul, mărturisi darurile cele mari ale Maicii lui Dumnezeu şi ale adevăratului ei rob Nicolae.

Pentru care s-a şi dus la sfinţitul munte al Athonului, şi cercetând pe toate cele de acolo, şi aflând o peşteră întunecoasă plină de târâtoare otrăvite, cu singură rugăciunea pe toate le-a izgonit de acolo, şi petrecea după aceea în acea peşteră, ca un fără de trup, nimic având cu sine, decât singur trupul său, şi hainele cu care era îmbrăcat, dar cu vreme şi acestea topindu-se, petrecea gol.

Deci hrana sa din început era ierburile care odrăsleau în preajma peşterii şi ghinda. Mai în urmă însă prin folosinţa Născătoarei de Dumnezeu, s-a învrednicit de hrană cerească, aducându-se aceasta de înger la patruzeci de zile.

Deci cu această netrupească petrecere vieţuind fericitul pe pământ cincizeci şi trei de ani, şi multe ispite suferind, de la urâtorul de bine satana, şi decât toate mai presus făcându-se cu puterea lui Dumnezeu, s-a mutat către el. pe care şi aflându-l un oarecare vânător, viu încă şi aproape de sfârşit fiind.

Şi luând cinstitele sale moaşte povăţuindu-se de Dumnezeu, le-a adus la mânăstirea numită a lui Clement, şi acolo a aşezat această comoară.

Iar de acolo luându-le oarecari monahi în vremea nopţii, şi intrând într-o corabie, plutind s-au pogorât la oarecare sat în preajma Traciei, numit Ficomon, şi acolo a rămas această mare şi necheltuită comoară, foarte bine fiind primită şi cinstită şi de episcopul şi de popor, izvoare de minuni pururea izvorând celor ce cu credinţă se apropie de ea.